

സംഘാതി ശ്രീ അയ്യപ്പവാണി

അക്കദാനി വൈഖരിക വാർത്തയാമാസിക

ശബരിമല അയ്യപ്പ സേവാ സമാജം (സാസ്ക്)

പ്രസ്തിക് ചാർഡ്ബോർഡ് ട്രസ്റ്റ്, എൽ.സി.ഒ.226/2008
ബാബുകുട്ടിൻ ഓഫീസ്, ശ്രീ അയ്യപ്പ സേവാ സമാജം, കേരളം - 680010.
ബാബുകുട്ടിൻ: www.sassbharam.org ഫോൺ: 09400417222 ഇമെയിൽ: sassinservice@gmail.com

കെ.ഒ.ഒ.അ.അയ്യപ്പവാണി -
04/2023 (ഉത്തരാ.പതിപ്പ്)
മുഹമ്മദാഴ 05 ഏപ്രിൽ 2023,
(22 ഫെബ്രുവരി 1198)
ചുഡാമ്പും 5125

- ▶ ശാസ്കാ പത്വരത്ന സ്ത്രോതാത്മ
- ▶ ഘറത്വരാസനം - ഭാഗം 3 : ഡോ. എം. വി. നടേഷൻ.
- ▶ ദേശാധിക സാസ്കാരണങ്ങൾ, ഭാഗം 4 : ഡോ. വി.ഡോമാർ നമ്പതിരി
- ▶ രാമജന്മഭൂമി ക്ഷേത്രത്വം ▶ എന്തുകൊണ്ട് രാമരാജ്യം - സദ്ഗൃഹം
- ▶ അമ്പജഞ്ജിയ (പ്രഭോം) ▶ ഗ്രിതാ ദേഹക്ക്രമങ്ങൾ : 2- (11-15)
- ▶ സുഖാശിതം - 39 ▶ കുപിന് -24 ▶ വാർത്തകൾ

ശാസ്കാ പത്വരത്ന സ്ത്രോതാത്മ

1. ലോക വീരം, മഹാ പുജ്യം
സർവ രക്ഷാകരം വിഭൂം,
പാർവതീ ഹൃദയാനന്ദം
ശാസ്കാരം പ്രണമാമ്പണം.

(മികച്ച പ്രോരാളി, എല്ലാവരാലും
ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവൻ, എല്ലാവരെയും
സംരക്ഷിക്കുന്നവൻ, പിന്ന പാർവതിയുടെ
മനസ്സിന് സന്നോഷം നൽകുന്നവൻ -
അങ്ങിനെയുള്ള ആ ശാസ്കാവിനെ താൻ
വന്നിക്കുന്നു.)

2. വിപ്രപുജ്യം വിശ്വപവന്യം
വിജ്ഞ ശംഭോ പ്രിയം സുതം,
ക്ഷീപ്ര പ്രസാദ നിരതം
ശാസ്കാരം പ്രണമാമ്പണം.
(വേദപണ്ഡിതമാരാൽ

ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവൻ, ലോകം മുഴുവൻ
ബഹുമാനിക്കുന്നവൻ, വിജ്ഞവിന്നെയും
ശിവന്നെയും പ്രിയപുത്രൻ, വളരെ
എളുപ്പത്തിൽ സന്നോഷിക്കുന്നവൻ,
പ്രസാദിക്കുന്നവൻ - ആ ശാസ്കാവിനെ താൻ
വന്നിക്കുന്നു).

3. മത്തമാതംഗ ഗമനം,
കാരുണ്യാമൃത പുരിതം,
സർവ വിശ്വനഷ്ഠരം ദേവം,
ശാസ്കാരം പ്രണമാമ്പണം.

(മദയാനയെപ്പാലെ നടക്കുന്നവൻ,
കരുണയുടെ അമൃത നിറക്കുതവൻ, എല്ലാ
തടസ്സങ്ങളും നീക്കുന്നവൻ - ആ ശാസ്കാവിനെ
താൻ വന്നിക്കുന്നു.)

4. അസ്ത്ര കുലേശ്വരം ദേവം,
അസ്ത്ര ശത്രു വിനാശനം,
അസ്ത്രഭിഷ്ട പ്രദാതാരം
ശാസ്കാരം പ്രണമാമ്പണം.

(എന്നെ കുലത്തിന്റെ ദൈവം, എന്നെ
ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, എന്നെ എല്ലാ
ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിച്ചു തരുന്നവൻ -
അങ്ങിനെയുള്ള ആ ശാസ്കാവിനെ താൻ

വന്തിക്കുന്നു.)

5. പാണേധ്യശ വംശ തിലകം,
കേരളേ കേളി വിഗഹം,
ആർത്ത ത്രാണപരം ദേവം,
ശാഖാരം പ്രണമാമ്പഹം..

(പാണേധ്യ വംശത്തിന്റെ തിലകമായവൻ,
കേരളത്തിൽ അവതാരമെടുത്ത
ദുരിതബാധിതരെ സംരക്ഷിക്കുന്നവൻ -
അങ്ങിനെയുള്ള ആ ശാഖാവിനെ താൻ
വന്തിക്കുന്നു.)

6.പഞ്ചരത്നാവൃ മേതയോ
നിത്യം ശുഭപ്പറോ,
തസ്യ പ്രസന്നാ ഭഗവാൻ
ശാഖാ പസതി മാനസേ

(ഈ അഞ്ച് രത്നങ്ങൾ - സ്ത്രോതരങ്ങൾ -
ദിവസവും ശുഭിയോടെ ജപിക്കുന്നവരിൽ
പ്രസന്നനായി, പ്രസാദിച്ചുകൊണ്ട് ശാഖാവ്
അവരുടെ മനസ്സിൽ സദാ വർത്തിക്കുന്നു).

7.ഭൂതനാമ സദാനന്ന
സർവ ഭൂത ദയാപര,
രക്ഷ രക്ഷ മഹാ ബാഹ്യാ,
ശാസ്ത്രതേ തുഭ്യം നമോ നമ.

(സർവജീവജാലങ്ങളുടെയും നാമനും, സദാ
ആനന്ദമയനും, ഏല്ലാ ജീവികളോടും കരുണ
കാണിക്കുന്നവനുമായ മഹാശക്തനായ
ഭഗവാനേ, തെങ്ങളെ രക്ഷിച്ചാലും, ശാഖാവേ
തെങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നമസ്തിക്കുന്നു..)

ശാസ്താ പञ്ചരത്ന സ്തോത്രം

1. ലോക വീരമ, മഹാ പൂജ്യമം സർവ രക്ഷാകരം വിഭൂമം,
പാർത്തി ഹദ്യാനന്ദം ശാസ്താരം പ്രണമാസ്യഹമ् ॥
2. വിപ്രപൂജ്യം വിശ്വവർദ്ധാമ വിഷ്ണു ശാമ്ഭോ പ്രിയം സുതമ,
ക്ഷിപ്ര പ്രസാദ നിരതം ശാസ്താരം പ്രണമാസ്യഹമ् ॥
3. മത്തമാതജ്ഞം ഗമനമ्, കാരുണ്യാമृത പുരീതമ्,
സർവ വിഘ്നഹരം ദേവാ, ശാസ്താരം പ്രണമാസ്യഹമ् ।
- 4.അസ്മത കുലേശ്വരം ദേവാ, അസ്മത ശത്രു വിനാശനമ്,
അസ്മദീശ പ്രദാതാരം ശാസ്താരം പ്രണമാസ്യഹമ् ।
5. പാണ്ഡേശ വംശ ഥിലകം, കേരലേ കേലി വിഗ്രഹം,
ആർ ഭാനപരം ദേവം, ശാസ്താരം പ്രണമാസ്യഹമ് ।
6. പञ്ചരത്നാഖ്യ മെഡധ്യോ നിത്യം ശുദ്ധപ്പത്തരാ,
തസ്യ പ്രസന്നോ ഭഗവന ശാസ്താ വസ്തി മനസേ ।
7. ഭൂതനാഥ സദാനന്ദ സർവ ഭൂത ദയാപര ।
രക്ഷ രക്ഷ മഹാ ബാഹോ, ശാസ്തേ ഥുഥ്യം നമോ നമः ॥

ഹരിവരാസനം - ആവർത്ത്തിക്കുന്ന പദങ്ങളിലെ ടക്കിരസം - ഭാഗം 3

(ഡോ.എം.വി.നടേശ്വരൻ, പ്രൊഫ. റിട.
ശ്രീശക്രാചാര്യ സംസ്കൃത സർവകലാശാല, കാലടി)

ഹരിവരാസനം എന കൃതിയിലെ ഓരോ ശ്ലോകത്തിന്റെയും ഒടുവിലായി എടു തവണ ആവർത്തിച്ചു വരുന്ന വരിയാണില്ലോ "ഹരിഹരാത്മജം ദേവമാശയേ" എന്നത്, ഇതുപോലെ ഓനിലേറെ തവണ വരുന്ന പദങ്ങളും, സമാനമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദങ്ങളും ഈ കൃതിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്: സുന്ദരാനന്നം, കീർത്തനപ്രിയം, വിശ്വമോഹനം, ഭൂവനമോഹനം, ചിന്തിതപ്രദം ശുതിവിഭൂഷണം, ശുതിമനോഹരം വാജിവാഹനം, തുരഗവാഹനം, നിത്യനർത്തനം, നർത്തനാലസം, തുടങ്ങിയവ.

കാവ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നോക്കിയാൽ അർത്ഥസമാനതയുള്ള പദങ്ങളും, ഒരു പോലെയുള്ള പദങ്ങൾ വരുന്നതും പുനരുക്തിയെന്ന ദോഷമായാണ് കാണക്കാക്കുന്നത്. ഇതിലുടെ ശിഖ്യദ്വേമായൊരു രചനയല്ല ഹരിവരാസനം എന്നാണ് ചുരുക്കത്തിൽ വിമർശകമാർ പറഞ്ഞു വെക്കുന്നത്. ഉത്തമ കാവ്യങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ അനുസരിച്ച് നോക്കിയാൽ ഈ വാദം ശരിയാണ്ടാനും. എന്നാൽ കീർത്തനങ്ങളുടേയും നാടോടി പാടുകളുടേയും ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും, ആവർത്തനക്കുന്ന പദങ്ങളിലാണ് കുടികൊള്ളുന്നത് എന കാര്യം വിസ്തരിക്കരുത്. വാങ്ങമൊഴി സൗന്ദര്യത്തെ വിളിച്ചോതുന്ന നിരവധി സ്ത്രോതരുകളിൽ കൃതികളും നാടൻ പാടുകളും, അനുഷ്ഠാന കലാരൂപങ്ങളും ഇതിനുഭാഹരിക്കുമായി കാണാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ഇവിടങ്ങളിൽ വരുന്ന പദങ്ങളുടെ ആവർത്തനം ദോഷമായല്ല ഗുണമായാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. അനുഷ്ഠാന കലാരൂപങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പദവും താളവും ഇണംവും രൂപവും, വർണ്ണങ്ങളും പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത സഹഃര്യാനുഭൂതിയിലേക്ക് ഒരുവനെ നയിക്കുന്ന താണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള രചനകളുടെ ഭാഷാപ്രയോഗത്തെ ലഭകിക കലകളേയും സാഹിത്യത്തെയും പോലെ വിലയിരുത്തേണ്ടതല്ല. ആചാരങ്ങളുടേയും അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഭാഗമായി പളർന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഭക്തിസാഹിത്യവും കലയും അല്ലക്കിക്കായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നവയാണ്. അവയെ ഭക്തിയുടെയും വിശ്വാസത്തിന് നിന്നുമാണ് വിലയിരുത്തേണ്ടത് എന സദേശമാണ് ആചാര്യപരമാര നൽകിയിട്ടുള്ളത്. എരുമേലി പേട്ടുള്ളുന്ന സമയത്ത് ശരീരമാസകലം വിവിധ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള പൊടികൾ തേച്ചുവന്നവാസികളെ പോലെ വേഷം കൈട്ടി 'സ്വാമി തിനക്കത്തോം...അയ്യപ്പ തിനക്കത്തോം' എന്ന ഭക്തിഭാവത്താടെ ചൊല്ലുന്ന അയ്യപ്പ ഭക്തമാരെ കാണുന്നോൾ, അവരുടെ വേഷത്തിലും ഭാഷയിലും ഒരുത്ഥവുമില്ലെന്ന്, ഇക്കാര്യങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. എന്നാൽ അതിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന അയ്യപ്പമാരും ഇതറിയുന്ന ഭക്തജനങ്ങളും അങ്ങനെയല്ല കാണുന്നത്. അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ദൈവികമായ ആനന്ദം വളരെ വലുതാണ്. കാരണം അത് എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള ഭേദഭാവനകളുടേയും സമർപ്പണമാണ്. ഇതാണ് ഭക്തിയുടെ ഉയർന്നതലാം. തൃജ്ഞനും സ്ത്രീനുമായ ഭക്തന്റെ ഈ അവ

സ്ഥലെ നാരദമഹർഷിയുടെ നാരദങ്കൽ സൃഷ്ടത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

വയലാർ ഈ അനുഭവത്തെ ഇങ്ങനെയാണ് കുറിച്ചത്.

"എരുമേലി പേടകുള്ളി കന്നി അയ്യപ്പമാർ തെങ്ങേൾക്കാരും ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം. അയ്യപ്പ സ്വാമി അയ്യപ്പ! അയ്യപ്പ സ്വാമി അയ്യപ്പ." കരിമല മടിയിലെ തീർത്ഥകരയിൽ നിൽക്കു പോഴും, ശബരീപീഠത്തിലെത്തി ശരണം വിളിക്കുപോഴും, പതിനേട്ടാം പടി കേരി ഭഗവാനെ തൊഴുപോഴും, മലയാലയത്തിലെ അനവദ്യദേവാലയത്തിൽ സ്വാമി സംഗീതമാല പിക്കുന്ന താപസഗായകരായി മാറുകയാണ് ഓരോ അയ്യപ്പനും.

ഇതുതന്നെയാണ് ഹരിവരാസന്തതിന്റെ പദങ്ങൾ തോരോന്നും ചൊല്ലുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഭക്തരുടെ മനസി ലുണ്ടാക്കുന്നത്. അവിടെ എല്ലാം അപ്രസക്ത മാണം.

ഹരിഹരാത്മജം എന്നാരു പദം മാത്രം എടുത്ത് പരിശോധിച്ചാൽ അതിന്റെ ഗൗരവം മനസിലാക്കും. ഹരി വിജ്ഞുവും, ഹരൻ ശിവനു മാണ്ണോ. ഹരിഹരമാരുടെ ആത്മജനാണ് (പുത്രനാണ്) ഹരിഹരാത്മജൻ. അങ്ങനെയുള്ള ദേവനെ ആശയിക്കുന്നു എന്നതാണ് കൃതിയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയത്തലം.

എന്നാൽ ഹരിയാരാണ്?, ഹരനാരാണ്?, ഹരിഹരസങ്കല്പത്തിന്റെ പൊരുളെന്താണ്? 'ഹ' എന്നും 'ര' എന്നുമുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ എന്താക്കേയാണ്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം തേടുപോഴാണ് ഒരു പദത്തിൽ മാത്രം അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്ന മഹാരഹസ്യത്തെ അതകുത്തേതാട നോക്കി നിന്നു പോകുന്നത്. ജഗത് ഗുരു ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സ്വാമികൾ 'ഹ' എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികവും ആധികാരവികവുമായ അർത്ഥതലങ്ങൾ വിശദമാക്കാൻ 'പ്രപഞ്ചസാര' മെന്ന താന്ത്രികകൃതിയുടെ ഒരുപടലം മുഴുവന്നുമാണ് മാറ്റിവെച്ചത്. അതുപോലെ 'ഹരി' പദത്തിന്റെ തത്ത്വം വിവരിക്കാൻ നാൽപത്തി മുന്ന് ശ്രദ്ധാക്കങ്ങൾ അടങ്കിയ "ഹരിസ്സുതി" എന്ന കൃതിയും, ഹരിഹരമാരെ വർണ്ണിക്കാൻ "ഹരി ശങ്കരസ്സുതിയും" രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗോകർണ്ണത്ത ഹരിഹരപുരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഹരിശങ്കരക്ഷത്തത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്ന മുർത്തിയുടെ അഭിനാഭാവത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതാണ് പ്രസ്തുത കൃതി. പുരാണ കർത്താവായ ഭഗവാൻ വേദവ്യാസൻ ഹരിയുടെ ലീലകൾ വർണ്ണിക്കാനാണ് മഹാപുരാണമെന്ന് പുകൾപെട്ട ഭാഗവതം രചിച്ചത്. പന്ത്രണ്ട് സൂന്ദരങ്ങളിലായി പതിനേട്ടായിരം ശ്രദ്ധാക്കങ്ങളിലായി അവതരിപ്പിച്ച അതിലെ കമയും കാര്യവും പറഞ്ഞിട്ടും കേട്ടിട്ടും ഇന്നോളം ആർക്കും തൃപ്പി വന്നതായി കേട്ടിട്ടില്ല എന്നാണ് ഭാഗവത മാഹാത്മ്യങ്ങൾ പറയുന്നത്.

"പിബത ഭാഗവതം രസമാലയം മുഹുരഹോരസികാഭുവിഭാവുക".

ഹരന്റെ മാഹാത്മ്യം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതിനായി ഇരുപത്തിയെട്ട് ശ്രേവാഗമങ്ങളാണ് നിലവിലുള്ളത്. അവ ശിവമുവത്തു നിന്നും കേടുതായതിരുമന്ത്രമുണ്ടന് അരുപത്തിയേഴ്ച് ശിവയോഗികൾക്കും ഇതുപോലെ പുർണ്ണതൃപ്പി വന്നില്ല

നാണ് 'തിരുമന്ത്ര'മെന്ന കൃതിയിൽ തിരുമുലർ പറയുന്നത്.

ഹരിയും ഹരനും ഹരിഹരസുതനും അതിനുടെ പലതാം രൂപങ്ങൾ... എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ഒരു ഗീതത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ പരമേശ്വരജി ഈ ആശയം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

വിജ്ഞു സഹസ്രാമവും ശിവസഹസ്രാമവും നോക്കിയാലും ഇക്കാര്യം മനസിലാക്കും. 'ഹരി' പദം ശിവവിജ്ഞു തത്ത്വത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നതാണ് എന്നതിനാൽ ഹരിയെന്ന ഒരേ പദം ഈ രണ്ടു സഹസ്രാമങ്ങളിലും കാണാം. ശബരിമല സന്ധിയാനം ശ്രേഷ്ഠ- വൈജ്ഞവ - ശാക്ഷതയ സമന്പയത്തിന്റെ പുണ്യസങ്കേതമായി പരിലസിക്കുന്ന ഇടവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭക്തൻ തന്റെ ദു:ഖം ശമനത്തിന് ഹരിനാമം കീർത്തനം ചെയ്യും ഹരിയെ നമിച്ചും കാലം കഴിക്കാനാണ് ആശഹിക്കുന്നത്. അവിടെയും ഭക്തന്റെ മുന്നിൽ യാതൊരു ഭേദഭാവനകളും ഇല്ല.

"നാമ സക്കീർത്തനം യസ്യ സർവപാപ

പ്രണാശനം

പ്രണാമോ ദു:ഖം ശമനസ്ത്രം നമാമി ഹരിം പരം."

ഹരിമാഹാത്മ്യത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഭാഗവതമെന്നത് പരമാത്മാവായ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്റെ പ്രത്യക്ഷരൂപമെന്നാണെല്ലാ ഭാഗവതോത്തമന്മാർ പറയുന്നത്.

(ശ്രീമദ്ഭാഗവതാവൃത്യം പ്രത്യക്ഷക്രാഞ്ചം

എവഹി.

സ്വരൂപമേകമേവാണ്ണി സച്ചിദാനന്ദ ലക്ഷ്മണം.)

ഇതുപോലെ ഹരിഹരാത്മജനായ സാക്ഷാത്തേ ഭഗവാൻ തന്നെയാണ് ഹരിവരാസനമായി ആവിർഭവിച്ചത് എന്നാണ് ഭക്തകോടികളുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യം. "ഹരിവരാസനാവൃത്യം ധർമ്മശാസ്ത്രം എവഹി."

ശ്രീധർമ്മശാസ്ത്രാവും അയ്യപ്പനും, ഒരേ സച്ചിദാനന്ദ സ്വരൂപം തന്നെയാണ്. അതിനെ സുചിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് ഹരിവരാസനത്തിലുള്ളവ . അതിൽ ഏറ്റവും മർമ്മപ്രധാനമായ പദങ്ങളാണ് "ഹരിഹരാത്മജം" ഹരിവരാസനം" എന്നിവ. അതിനു മുന്നിൽ ഭാഷാപരവും സാഹിത്യപരവുമായ എല്ലാനിയമങ്ങളും വണങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്. "ഉത്തരരാമചരിതം" എന്ന കൃതിയിൽ ഭവദൃതി പറയുന്നൊരു കാര്യമുണ്ട്. ലഭകികരായ ആളുകൾ അർത്ഥത്തെ ആശയിച്ചാണ് വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് എന്ന്, എന്നാൽ ജീഷിതപരമുള്ളവർ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥം അവയെ പിന്തുടരുന്നു എന്നാണ്.

(ലഭകികാനാം ഹിസാധുനാമർത്ഥം വാഗനു വർത്തന്തേ.

ജീഷിണാം പുനരാദ്യാനാം വാചമർത്തേമാ

നുഡാവതി)

ജാനകിയമു ഹരിവരാസനം എഴുതുമ്പോളാണും ഇതെല്ലാം ആശത്തിലുള്ള പദമാണ് താൻ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞു കാണില്ല. പിന്നീട് ദൈവികത നിറവെത്താഴുകിയപ്പോൾ പദങ്ങൾ ആദിയറിവിന്റെ നിറവുള്ളതായി മാറുകയായിരുന്നു എന്ന് വേണു കരുതാൻ.

ഫോറിംഗ് സംസ്കാരങ്ങൾ : ഭാഗം 4

(ഡോ. പി. വി. വിജുനാമൻ നമ്പുതിരി, റിട്ട്. സംസ്കൃതം പ്രോഫസർ, ബഹുഭാഷാ കോളേജ്, കോട്ടയം)

സ്ഥൂലശരീരത്തിന്റെ മരണശൈഷം നാല്ലുമുച്ചു മണിക്കൂറിനകം സംസ്കാരം നടത്തണം എന്നാണ് പണ്ഡാക്കെ നിഷ്കരിച്ചിരുന്നത്, പിനീടത് നേരത്തോടുനേരം കഴിയുമ്പുമ്പ് എന്ന സ്ഥിതിയായി. സുക്ഷ്മശരീരം ദേഹം വിട്ടു പോകുമ്പുമ്പ് സംസ്കാരം നടത്തണം. മകൾ അടുത്തില്ല കുലിലും അടുത്തുള്ള വസ്യക്കുള്ളേണ്ടിലും അയൽക്കാരോ ആരക്കു വേണമെങ്കിലും ഈ സമയത്തിനകം മുത്തേദേഹം ദഹിപ്പിക്കാം. ഇപ്പോൾ പാശ്വാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ അതിപ്രസരം മുലം, അമ്പുമണിക്കൂർ എന്നതുമാറി മാസങ്ങളൊളവും മുത്തേദേഹം സുക്ഷിച്ചു വെച്ചുശൈഷം സംസ്കരിക്കുന്ന കമകൾ നമ്മൾ കേൾക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പേര് സംസ്കാരം എന്നല്ല. സംസ്കരിക്കുക എന്ന് വെച്ചാൽ നനാക്കി എടുക്കുക. ബാഹ്യമായ ഈ ശരീരത്തയ്ക്കു സംസ്കരിക്കേണ്ടത്, അത് ജീവിച്ചിച്ചു പോകുന്നതാണ്. അതിനകത്തുള്ള സുക്ഷ്മശരീരം വേർപെട്ടുമുന്പ് അതിനെയാണ് സംസ്കരിക്കേണ്ടത്.

ഇപ്പോരം അമ്പു മണിക്കൂറിനകം സ്ഥൂലശരീരത്തെ അഗ്രനിധിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു കഴിയുന്നോൾ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്ന സുക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ പേര് "കാരണശരീരം" എന്നായി മാറും. മുന്നാമത്തെ അവസ്ഥയായ കാരണശരീരം എന്നത് സംസ്കാരത്തിനു ശേഷമുള്ള അവസ്ഥയാണ്. ഈ കാരണശരീരം മണ്ണാരുജുത്തിന് / ജീവന് കാരണമായെങ്കാം എന്നതിനാലാകാം, കാരണശരീരം എന്നും ലിംഗശരീരം എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

പ്രകർഷണ ഇതഃ - ശരീരത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോയത് 'പ്രേതഃ' - മുത്തേദേഹത്തിന്റെ പേര് ജയം എന്നാണ്. പ്രേതസംസ്കാരം എന്നാണ് ശരി, ശവസംസ്കാരം എന്നല്ല. ബാഹ്യമായ ശരീരത്തിനകത്തുള്ള ആന്തരികമായ സുക്ഷ്മശരീരത്തിനെ സംസ്കരിച്ചു, നശിക്കാതെ നനാക്കി സുക്ഷിച്ചു നിലനിർത്താൻ വേണ്ടിയാണ് അഗ്രനിസംസ്കാരം, ഭൂസംസ്കാരം എന്നീ വിധങ്ങളിൽ സംസ്കാരകർമ്മം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിലുടെ ശരീരം വിട്ടുപോകുന്ന ജീവൻ / പ്രാണം പത്വദുത്തങ്ങളിൽ ലഭിക്കുന്നു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന അഗ്രനി യുടെ അംഗം പ്രപഞ്ചാഗ്രനിയിലും ജലാംശം പ്രപഞ്ച ജലത്തിലും പാർമിവ അംഗം / മണ്ണിന്റെ അംഗം, ഭൂമിയിലും ലയിക്കും.

ആകാശത്തിന്റെ അംഗം പ്രപഞ്ചാകാശത്തിലും വായുവിന്റെ അംഗം പ്രപഞ്ചവായുവിലും ലഭിക്കും. ഈ വിധം പുറത്തു പോകുന്ന പ്രാണിൾ അത്വായി മാറി ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

കുറെ സമയം അഗ്നിയിൽ സംസ് കരിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ തപിക്കപ്പെട്ട പ്രേതത്തെ (ദേഹം വിട്ടുപോയ പ്രാണിനെ) സംസ്‌കാരകർമ്മത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം ഉദകകർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ട് തണ്ടുളിച്ചു നന്നാക്കണം. ഉദകം എന്നാൽ ഇലം - പ്രേത തതിന് കുടെക്കുടെ ഇലം നൽകുന്നതാണ് ഉദകകർമ്മം. അഗ്നിയിൽ ഇരുന്നു സത്പിച്ച പ്രാണിന്റെ അംഗമായ, പഞ്ചദുതങ്ങളിൽ ചേർന്ന ഈ പ്രേതത്തെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് ആവാഹിച്ചു വരുത്തിയിട്ടാണ് ഉദകക്രിയ മീന ചടങ്ങ് നടത്തുന്നത്. ഇങ്ങനെ നിരവധി തവണ വെള്ളം കൊടുത്തു കൊണ്ട് പ്രേതത്തിന്റെ താപം തണ്ടുളിക്കുക / ദാഹം ശമിച്ചിക്കുക എന്നാണ് ഉദകക്രിയ കൊണ്ട് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.

അസ്ഥിസ്ത്വയെന്നും

ഇപ്രകാരം നിന്തേരുന്ന പലതവണ ഉദകക്രിയകൾ ചെയ്തശ്രേഷ്ഠം നാലാംപിവസം അല്ലെങ്കിൽ അത്വാംപിവസം സത്വയനം എന്ന ക്രിയ ചെയ്യുന്നു. സത്വയനം എന്ന വാക്കിന് സഖക് ആയി ചയനം ചെയ്യുക (കുട്ടിയെടുക്കുക) എന്നാണ് അർമ്മം. അസ്ഥിസ്ത്വയെന്നും എന്നാണ് ഈ ക്രിയയുടെ പുർണ്ണരൂപം. അഗ്നിസംകാരം കഴിത്തെ ജയത്തിന്റെ ദഹികാരതെ കിടക്കുന്ന അസ്ഥികൾ ഓരോ ഭാഗത്തും ഉള്ളവ മുഴുവൻ പെറുകി എടുക്കണം എന്നാണ് ഈ ചടങ്ങ്‌കൊണ്ട് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത്. ഇന്നതെത്ത കാലത്ത് മുന്ന് ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മാത്രം ഓരോ അസ്ഥി എടുക്കു കയാണ് പതിവ്. ഇങ്ങനെ അസ്ഥി എടുത്തു പാലിലും വെള്ളത്തിലും കഴുകി ശുദ്ധി വരുത്തി ഒരു മൺകുടത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു ശ്രേഷ്ഠം ചിരാതുപോലുള്ള ഒരു വിളക്ക് കൊള്ളുത്തി ഉത്തമവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചിടണം എന്ന എന്ന് വജ്ര സ്ഥം സ്ഥം ല തത് കുള്ള ഉത്തമവൃക്ഷത്തിനു കീഴിൽ കുഴിച്ചിട്ടാൽ ഈ അസ്ഥി വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് മണ്ണിൽ ലയിച്ചു ചേരും. ഇത്തരത്തിൽ പ്രകൃതിയെ മലിനമാക്കാതെ, അസ്ഥികൾ ഭൂമിയിൽ തന്നെ പയിപ്പിച്ചു ചേർക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് അസ്ഥി സത്വയനം. പക്ഷേ ഇന്ന് അതിനു പകരം, രണ്ടോ മൂന്നോ അസ്ഥികൾ മാത്രം എടുത്ത് അവ പുഴയിലും മറ്റും ഒരുക്കി വിടുക എന്നാണ് സാർവത്രികമായി കാണുന്ന പ്രവണത. ഇങ്ങനെ ഒരുക്കി ജലം മലിനമാക്കുന്നത് യമാർത്ഥത്തിൽ നന്നാടു വുവസ്ഥ അല്ല. ഇതുപോലെ ചിത്രാദസ്മം നദികളിൽ ഒരുക്കുന്ന ചടങ്ങും ജലത്തെ മലിനീകരിക്കുന്നതാണ്. വെള്ളത്തിലല്ല, ഇതെല്ലാം ഭൂമിയിൽ മാത്രമേ ലയിച്ചു ചേരുകയുള്ളൂ. ഈ വിധം ഭൂമിയിൽ അസ്ഥിസ്ത്വയെന്നും നടത്തുക എന്നത് ഇന്ന് പൊതുവെ ആർക്കുമറിയില്ല.

ശ്രേഷ്ഠക്രിയകൾ:

സത്വയനത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം അടുത്തതായി നടത്തേത സ്വത്ത് ശ്രേഷ്ഠക്രിയകൾ, സപിണ്ടിക്കരണം, ബലി, ശ്രാവം മുതലായ ചടങ്ങുകളാണ്. ഈ അനിവാര്യമായ ചടങ്ങു കളാണ്. പത്താം ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ പതിനാറാം ദിവസമാണ് പൊതുവെ ഇത്തരം ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നത്. സംസ്കാരം നടത്തുന്ന രീതി അനുസരിച്ചാണ് പത്താം ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ പതിനാറാം ദിവസം എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യാസം

വരുന്നത്. നഷ്ടാധി ശസ്ത്രം കാരണങ്ങൾ എല്ലാം ആചാരിച്ചവർക്കു പത്താം ദിവസമോ പത്താം ദിവസമോ ഇളക്കിയകൾ ആകാം.

പ്രേത - പിതൃരൂപങ്ങൾ തന്മാലുള്ള വ്യത്യാസം

'പിതൃ' എന്നത് മരിച്ചു പോയ പ്രേതം എന്ന രൂപമല്ല. ഉടക്കുകിയകൾ, ശ്രേഷ്ഠകിയകൾ, ഭാനങ്ങൾ, സഹിണികരണം എന്നീ ചടങ്ങുകൾ നടത്തി പ്രേതരൂപത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാണികൾ, പുർവ്വികരായ മറ്റു പിതൃക്കളോടു ചേർത്ത ശ്രേഷ്ഠമാണ് ആ പ്രാണി 'പിതൃ' എന്ന പദം ലഭിക്കുന്നത്. പിതൃകൾ കാലക്രമണ അവർ ചെയ്ത പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ മുലം പിതൃദേവതകൾ എന്ന പേരിൽ പിതൃഗണങ്ങളോട് ചേർന്ന് ദേവതാസ്യരൂപം ഉള്ളജ്വരായി തത്തിരുന്നു എന്നാണ് സങ്കരിപ്പം.

സഹിണികരണം

സഹിണികരണം വാസ്തവത്തിൽ മരണശേഷം ഒരു വർഷം തികയുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട ക്രിയയാണ്. കാരണം മനുഷ്യരെ ഒരു മാസം പിതൃകൾക്ക് ഒരു ദിവസമാണ്. നമ്മുടെ പത്താം മാസങ്ങൾ എന്നാൽ പിതൃകൾക്ക് പത്താം ദിവസങ്ങളെ ആകുന്നുള്ളൂ. നമ്മൾ ഓരോ മാസത്തെയും ക്രിയകളാണ് ഓരോ ദിവസം കൊണ്ട് പത്താം ദിവസങ്ങളിലായി (ഒരു ദിവസമെന്നാൽ ഒരു മാസം - ഇപ്രകാരം പത്താം ദിവസം എന്നാൽ ഒരു വർഷം എന്ന സങ്കല്പ തത്തിൽ) ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ പത്താം ദിവസം പിണ്യം, ബലിദാനം എന്നീ ക്രിയകൾ ചെയ്തു സംസ്കരിച്ച കാരണ സ്വരൂപമായ ഈ പ്രേതാഞ്ചാവിനെ നമ്മുടെ പുർവ്വികരായ പിതൃക്കളുമായി ചേർക്കുന്ന ചടങ്ങാണ് സഹിണികരണം. പിണ്യത്തോട് കൂടി ചേർക്കുക എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ അർമം. നാഞ്ചി വിട്ടുപിരിഞ്ഞെങ്കിൽ ഈ പ്രാണിന്റെ പ്രേതത്തെ പിണ്യരൂപത്തിൽ സങ്കല്പിച്ച് പിതൃലോകത്തിൽ ഉള്ള പുർവ്വികരായ മറ്റു പിതൃക്കൾ ഒരു പ്രതീക മായ പിണ്യ ഞേരും കൂടും ചേർക്കുന്നതാണ് ഈ ചടങ്ങ്. അതെത്തെത്തിൽ പിതൃക്കളുമായി ചേർക്കപ്പെട്ട പ്രാണി പിതൃലോകത്തിൽ തന്നെ ഏറെക്കാലം തുടരാം, അമ്മവാ മറ്റാരു ജനം സ്ഥികരിക്കാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകാം.

ബലികർമ്മങ്ങൾ, ശ്രാദ്ധം:

ശർിരത്തിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ടു പോകുന്ന പ്രാണി അമ്മവാ ജീവൻ പ്രകൃതിയിലെ പദ്ധതിയുടെ പ്രവൃത്തിയാണും ചേരു നേരാഴും മരിച്ചുപോയ വ്യക്തിയുടെ വാസനകൾ പുർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഈ വാസന ഉള്ളത് വരെ ജീവൻ ഇവിടെത്തന്നെ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും മോക്ഷാവസ്ഥയിലേക്കു ഉയർത്താൻ വേണ്ടിയാണ് ശ്രേഷ്ഠകിയകൾ, ഭാനങ്ങൾ, സഹിണികരണം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നത്.

പിതൃരൂപം പ്രാപിച്ചുവർക്കു വേണ്ടി വാർഷികമായി ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങുകളാണ് ബലികർമ്മങ്ങൾ, ശ്രാദ്ധം എന്നിവ. മരിച്ചുപോയ ജീവൻ ത്യപ്തിക്കായി നാം ഇത്തരം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥമഹലം ഏറെന്നെന്ന് നാം അഭിയുന്നില്ല. ജീവനിൽ ഇന്നിയും ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന വാസനകളെ, അതായത് മരണം വരെ കൂടെ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന് ബാക്കി നിൽക്കുന്ന ദുർബാസനകളെ, ഓരോ ദിവസവും ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ / മറ്റെങ്ങൾ / പ്രാർത്ഥനകൾ / എന്നിവകാണ്ട് രൂദ്ധീകരിച്ച്, ഇന്നിയുമാരു

ഇന്നും ഉണ്ടാക്കാതെ, അമ്മവാ ഉണ്ടായാൽ അത് ഉത്കുഷ്ഠമായ ഒരു ജനത്തിനു കാരണമായിത്തീരെടു എന്നു സക്തപ്പീച്ച് ഈ ജീവനെ / പ്രാണനെ പ്രകൃതിയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ആ പ്രാണൻ അവിടെന്നിനും ഉയർന്നു പിതുലോകത്തിലും, പിനെ ചന്ദ്രലോകത്തിലും, തുടർന്ന് സുരുലോകത്തിലും അതിനുശേഷം വിഷ്ണുലോകത്തിലും എത്തുന്നു. സാധുജും എന്ന അവസ്ഥ നേടണമെങ്കിൽ ടേറേ പടവുകൾ കയറി പോകേണ്ടതുണ്ട്. ഈ യാത്ര, ഏതു വഴികളിലും ടെ, എത്ര കാലം വേണ്ടിവരും എന്നത് നമുക്കജ്ഞാതമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ നമ്മുടെ കാലം കഴിയുംവരെ നമ്മൾ നമ്മുടെ പിതുകൾക്ക് ബലികർമ്മങ്ങൾ / ശ്രാദ്ധകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠാനിക്കേണ്ടതാണ്.

പിതുരുപം പ്രാപിച്ച പുർവ്വികരായ നമ്മുടെ പിതുകൾക്കു വേണ്ടി നമ്മൾ ബലികൾ മന്ത്രങ്ങും ശ്രാദ്ധകർമ്മങ്ങളും (കർക്കിടകബലി, ശ്രാദ്ധബലി, ആണ്ഡുബലി എന്നാക്കെ പറയുന്നവ) നിരന്തരം നടത്തുന്നു. ബലികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സപിണ്ണീകരണം നടത്തി പിതുലോകത്തിൽ ചേർക്കേണ്ട പിതുകൾക്കു വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചെയ്യേണ്ട കർമ്മങ്ങൾ ശ്രാദ്ധം അമ്മവാ ബലി. വാർഷികശ്രാദ്ധം അമ്മവാ ആണ്ഡുബലി എല്ലാ വർഷവും മരണത്തിന്റെ വാർഷിക ദിനങ്ങളിൽ നടത്തുന്നു. ഇത് പ്രാദേശികമായി പഞ്ചാംഗ ഗണ്ഠിതപ്രകാരം മരിച്ച മാസം / തിമി / നക്ഷത്രം എന്നിവ നോക്കി ഇവയ്ക്കനുസൂതമായ വാർഷികദിനങ്ങളിലാണ് നടത്തുന്നത്.

ബലി/ശ്രാദ്ധം - പിതുപുജ ഇവ തന്മിലുള്ള വ്യത്യാസം:

ശ്രാദ്ധ / ബലി കർമ്മങ്ങൾ എന്നതും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന പിതുപുജ എന്നതും വ്യത്യസ്ഥമാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബലികൾ മുമ്പാകെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ പക്ഷം അനുലോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിച്ചാൽ മതി എന്ന ഒരു തെറ്റിപ്പാരണ നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ട്. ഇവ രണ്ടും വ്യത്യസ്ഥമായ ലക്ഷ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന പട്ടാടുകൾ ആണ്.

ശ്രാദ്ധ / ബലികർമ്മങ്ങൾ പുർവ്വികരായ പിതുകൾക്ക് വേണ്ടി സ്വന്തം വിടുകളിൽ അമ്മവാ ബലി / ശ്രാദ്ധം എന്നിവക്ക് വിശേഷമായി കരുതപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ച് നടത്തുന്നതാണ്. (കേരളത്തിൽ ആലുവ, തിരുനാവായ, തിരുനെല്ലി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ ഉദ്ഘാടനം).

പിതുകൾ കാലക്രമേണ അവർ ചെയ്ത പുണ്യ പ്രവർത്തികൾ മുലം പിതുദേവതകൾ എന്ന പേരിൽ പിതുഗണങ്ങളോട് ചേർന്ന് ദേവതാസ്വരൂപം ഉള്ളവരായി തീരുന്നു എന്നാണ് സക്തപ്പം. അനുലോദിച്ചിട്ടുണ്ട് നമ്മൾ നടത്തുന്ന പിതുപുജ എന്നാൽ ഇത്തരത്തിൽ ദേവതാ സ്വരൂപം സിദ്ധിച്ച പിതുദേവതകൾക്കായുള്ള പുജയാണ്.

അമാവാസിയുടെ പ്രാധാന്യം:

ബലികർമ്മങ്ങൾക്കായി ഇക്കാലത്തു നിശ്ചയിക്കേണ്ട സന്ദർഭം അമാവാസി ദിവസമാണ്. കർക്കടകത്തിലെ അമാവാസി - കർക്കടകവാവ് ആയി ആചരിക്കുന്നു. അമാവാസി എന്നതിന്റെ അർധം 'കുടെ വസിക്കുന്നു' (അമാ എന്നാൽ കുടെ) എന്നാണ്. അന്ന് ചന്ദ്രന് സുരുവെന്നു കുടെയാണ് നില്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രനെ കാണാൻ പറ്റില്ല. നമുക്ക് കാണാവുന്ന ഭൂമിയുടെ മറുഭാഗത്താണ് അന്ന് ചന്ദ്രൻ. മനുഷ്യന് അഞ്ചോച്ചരമായ ആ ലോകം

പിതൃലോകം എന്നാണ് സകൽ പിക്കലെപ്പട്ടനത്. പിതുഗണങ്ങളായ ദേവന്മാരുടെ ലോകമാണ് ഈത്. അമാവാസി എന്നാൽ ചന്ദ്രരശ്മികൾ നന്നായി പ്രകാശിച്ചു പിതൃലോകത്തു നന്നായി വെളിച്ചു കിട്ടുന്ന ദിവസമാണ്. അന്നാണ് ബലി കർക്കവും ശ്രദ്ധവും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത്. ഈ ദിവസം പിതുകൾക്ക് നമ്മൾ നൽകുന്ന 'കവ്യം' നല്ല പ്രകാശത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു് അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കും. (കവ്യം എന്നാൽ പിതുകൾക്ക് നൽകുന്ന അന്നം / പിണ്ഡം).

നന്നുടെ ആചാരങ്ങൾക്ക് സമ്മതികൾ നൽകുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രീയ അടിത്തറ ഉണ്ട്. ഈ സമ്മതികളുടെ ആധാരം ശ്രൂതി/വേദങ്ങളാണ്. ഈതരം സമ്മതികൾ ഉണ്ടണ്ടും, ഈവ അന്യവിശ്വാസവും, അനാചാരവുമല്ല, ശ്രദ്ധയോടെചെയ്യേണ്ട സദാചാരമാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമുക്ക് ഉണ്ടാകണം. നാമേല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും ആചരിക്കേണ്ടതുമായ, ഗർഭാധാരണം മുതൽ അന്ത്യ ദയശ്ശീ വരെയുള്ള ഷ്ണാധാര(16)സംസ്കാരങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ പക്ഷങ്ങളിലുടെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്.

(അവസാനിച്ചു)

അവലംബം: സനാതന സുധ (ഡോ. വിശ്വനാമൻ നമ്പുതിരി)

എന്തുകൊണ്ട് രാമരാജ്യം - സദ്ഗുരു - ബാബറിന്റെ പാരമ്പര്യം തുടച്ചുനീക്കലെപ്പട്ടണം

(ഇഷാ ഹാണ്ഡേഷൻിൽ സദ്ഗുരു നടത്തിയ
(പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്)

ഇന്ത്യയിലെ മുഗൾ അധിനിവേശത്തക്കുറി ചുള്ളി തെട്ടിക്കുന്ന സത്യം വെളിപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് ശ്രീ സദ്ഗുരു ആരംഭിച്ചു. "മംഗോളിയൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ചെങ്കിസ് വാൻ ശേഷമുള്ള മുന്നാമത്തെ തലമുറയാണ് ബാബർ. പതുക്കെ മംഗോൾ എന്ന വാക്ക് ഇന്ത്യയിൽ മുഗൾ ആയി മാറി. 90 മുതൽ 100 വർഷം വരെയുള്ള ഈ മംഗോളിയൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വികാസം 40 ദശലക്ഷ്യത്തിലധികം ആളുകളെ കൊന്നാടുകൾ. അക്കാലത്തെ 40 ദശലക്ഷ്യം ആളുകൾ ലോകജനസംഖ്യയുടെ ഏകദേശം 10 % ആയിരുന്നു. വളരെ ഉംജ സപ്ലരായ അവർ കൊന്നത് അണു ബോംബ്

കൊണ്ടല്ല, വാളുകൾ കൊണ്ടാണ്. ചെങ്കിസ് വാൻ എവിടെ പോയാലും ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കി. അവൻ എവിടെ കീഴടക്കിയാലും, 38 മുതൽ 39 ഇഞ്ച് വരെ പൊക്കമുള്ള വണ്ടി ചക്രത്തിന്റെ സെസന്യത്തിൽ ഉപയോഗി കുന്നവും ഉയരമുള്ള എല്ലാ പുരുഷമാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. അറുപോയ തലക്കളെല്ലാം ഒരു വലിയ പർവതം പോലെ കുട്ടിയിടുന്നത് മംഗോളിയരുടെ പതിവായി രുന്നു. സെസനിക്കരെ സേവിക്കാൻ സ്ത്രീകളെ അടിമകളായി കൊണ്ടുപോകുകയോ മധ്യപുർവ്വ ദേശത്തിലെയും യുറോപ്പിലെയും വിവിധ ചതുകളിൽ വിൽക്കുകയോ ചെയ്യു. അങ്ങനെ അവൻ പല രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു. ചെങ്കിസ് വാൻ ശേഷം തിമുർ ലാഡ് വന്നു. തിമുർ ലാഡ് ഡൽഹി വരെ തന്നെ സാമ്രാജ്യത്തെ എത്തിച്ചു. പിന്ന ബാബർ വന്നു. തിമുർ ലാഡ് 17 ദശലക്ഷം ആളുകളെ ഏറ്റവും കുറരമായ രീതിയിൽ കൊന്നിട്ടുണ്ടന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. പുരുഷ മാർക്ക് സംഭവിച്ചത് സഹതാപമാണ്. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾക്ക് ഏറ്റവും ഭയാനകമായ കാരുങ്ങേൾ സംഭവിച്ചു.

ബാബർ വന്നപ്പോൾ അത് ഗുരുനാനാക്കിന്റെ കുട്ടി കാലമായിരുന്നു. ഗുരുനാനാക്ക് തികച്ചും സമാധാനത്തല്ലരനും പ്രതികരിക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനും ആയിരുന്നു. "മരണത്തിന്റെ ഒരു ദുതൻ വന്നി രിക്കുന്നു" അനുഭവിച്ചിരിത്തെ ഗുരുനാനാക്കിന്റെ തന്നെ വാക്കു കളിൽ ഇങ്ങനെ വ്യാവ്യാമിച്ചു, "താൻ പോകുന്നിടത്തല്ലാം ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളെ കൊന്നുവെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ഏതു പട്ടണത്തിലും പോയി, എല്ലാ പുരുഷ മാരെയും കൊല്ലും, പട്ടണം ചുട്ടെറിക്കും, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും പിടിക്കുടും. സ്ത്രീകൾ എല്ലായ്ക്കപ്പോഴും പോതുസ്ഥലത്ത് കുറരമായി ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, കാരണം ഈ ഇത് ഒരു ബലാത്സംഗം മാത്രമല്ല, എല്ലാ വർക്കും ഇതൊരു പാംമാണ്. ബാബർ കാണ്ട ഹാറിലെയും കാബുളിലെയും ചതുകളിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ഹിന്ദു സ്ത്രീകളെ വിറ്റു. ഭാഗ്യവശാൽ ബാബർ ഇന്ത്യയിൽ നാല് വർഷം മാത്രമേ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ, അയാൾ പെടുന്ന മരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ബാബറിന്റെ പാരമ്പര്യം എല്ലാ വിധത്തിലും ഇള രാജ്യത്ത് നിന്ന് തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുണ്ട്. എല്ലാറിനുമുപരിയായി, ആരും ഇന്നത്തെ തലമുറയെ ദേഹിക്കലും ബാബറുമായി യോജിച്ചുകാണരുതു്, കാരണം അത്യുണ്ട് അയാൾ ചെയ്യ കുറതകൾ. അവൻ ഒരു കുറതയും ചെയ്യു എന്ന് പറയാനാവില്ല, കാരണം അവൻ തന്നെ കുറതയുടെ പര്യായമാണ്. ചെങ്കിസ് വാൻ മതത്തിന് വേണ്ടിയല്ല കൊന്നത്. അത് ശ്രദ്ധവും കീഴടക്കലും മാത്രമാണ്. തിമുർ ലാഡ് വന്നു വലിയ തോതിൽ കീഴടക്കി, അതിൽ ചെറുതായിട്ടുള്ളും മതപരമായ ഒരു കലർപ്പകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാബർ മതപരമായ ലക്ഷ്യം വളരെ ശക്തമായി ഉപയോഗിച്ചു, ജിഹാദ് ആണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് കരുതി അത് അയാൾക്ക് കൊല്ലാൻ കൂടുതൽ ശക്തി നൽകി. കൂടാതെ പലതവണ അയാൾ മുസ്ലീം പട്ടണങ്ങൾ പോലും കൊള്ളളിയടി കുകയും മുസ്ലീം ജനങ്ങളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യു. തന്നെ സൗകര്യത്തിനുസരിച്ച് മതത്തെ വളരെ സൗകര്യപ്രദമായി ഉപയോഗിച്ചു. അതി

നാൽ അയാൾ പള്ളികൾ പണിത്തെ പിതൃഭക്തി കൊണ്ടോ ദൈവഭക്തി കൊണ്ടോ പ്രാർത്ഥന യ്ക്കുവേണ്ടിയോ ആയിരുന്നില്ല. അത് അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയിട്ടായിരുന്നു. അത് ഹിന്ദു ക്ഷേത്രമായാലും ജൈന ക്ഷേത്രമായാലും, എല്ലാം തകർത്തു. ഒരു പ്രമുഖ ജൈനക്ഷേത്രം അയാൾ നശിപ്പിച്ചു. കാരണം ഗുഹയിൽ അവർ കൊത്തിവെച്ച രൂപങ്ങൾ നശമായിരുന്നു. അതിനാൽ, അവിടുതെ മുഴുവൻ വസ്തുക്കളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുണ്ട് ഉറപ്പു വരുത്തി. അതുകൊണ്ട് ഈ മനുഷ്യനെയും അവന്റെ പാരമ്പര്യത്തെയും മറക്കണം. ആരും അത് സ്വയം തിരിച്ചറിയരുത്, കാരണം യാതൊരു മാനദണ്ഡം വെച്ചാലും അയാൾ ഒരു സമർപ്പിത മുസ്ലീം ആയിരുന്നില്ല. പോകുന്നിട തെള്ളാം സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ മത്തതിന്റെ പേര് വളരെ ശക്തമായി ഉപയോഗിച്ച ഏറ്റവും മോശമായ സേപ്പച്ചാധിപതിയാണ്. അധിനിവേശത്തിനായി മതം ഉപയോഗിക്കാത്തതിനാൽ ചെങ്കിനി വാനിലൂഡാത്ത ഒരു പുതിയ അധികാരം അയാൾക്ക് ലഭിച്ചു. ഈ ക്രൂരതകൾ നാം ഓർക്കണം, പക്ഷേ അതിൽ കയ്യപേരി ഇരിക്കരുത്. ലോകത്ത് ഒരിടത്തും ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് നാം വേദനാപുർണ്ണമായ അവസ്ഥ പുനഃസ്വൃഷ്ടിച്ചാൽ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വീണ്ടും സമാനമായ ക്രൂരതകൾ ചെയ്യാൻ നാം സാധ്യതയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബാബറിന്റെ പാരമ്പര്യം പോകണം.

രാമരാജ്യം

ശീരാമൻ 6000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്, അദ്ദേഹം എന്താണ് ചെയ്ത്, എന്താണ് ചെയ്യാത്തത്, അദ്ദേഹത്തക്കുറിച്ച് കൈശിണേന്തുയിൽ ധാരാളം വിമർശനങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഉത്തരേന്തുകാർ അദ്ദേഹത്ത് അപഗ്രാമിക്കുന്നില്ല, അവർ അദ്ദേഹത്ത് ആരാധി

കുന്നു. ഏന്നാൽ 6000 വർഷം പഴക്കമുള്ള ഒരു മുർത്തി അത്യിരക്കണക്കിന് തലമുറകളായി ആളുകൾക്ക് നീതിയിലേക്കും സത്യസന്ധയിലേക്കും പരസ്യരം അനുകന്പയുള്ളവരായിരിക്കാനും പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ആ മുർത്തീഭാവത്തെ ശല്യപ്ലേടുത്തരുത്. ചരിത്രപരമായി എന്നാണ് ശരി, എന്നാണ് തെറ്റ് എന്നത് പ്രശ്നമല്ല, കാരണം ആർക്കും കൃത്യമായി അറിയില്ല. അദ്ദേഹം എവിടെ പോയി, എന്ത് സംഭവിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ എന്തല്ലാമെന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന പൊതുവായ കമ മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം എന്നാണ് ചെയ്ത്, എന്തിനാണ് ചെയ്ത്, നിങ്ങൾക്ക് അത് വേർത്തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. അദ്ദേഹം സുരക്ഷിതമല്ലാത്തവനെന്ന് ആരോ പറത്തുകൊണ്ടിരുന്നു, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികരോഗ വിദ്യുന്നോ മറ്റൊരുള്ളു. 6000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മനുഷ്യൻ സുരക്ഷിതനാണോ അതോ അരക്ഷിതനാണോ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? ഇത് അസംബന്ധമാണ്. എന്നാൽ തലമുറകളിലും ദശലക്ഷ്യക്കണക്കിന് ആളുകളെ പ്രചോദിപ്പിച്ച ഒരു മുർത്തിയാണ് അദ്ദേഹം. നിങ്ങൾ അതിനെ ശല്യപ്ലേടുത്തരുത്, കാരണം മനുഷ്യരാശിക്ക് ആ വിശ്വാസങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് രാമനെയോ കൂളിനെയോ യേശുവിനെയോ ബുദ്ധനെയോ എടുത്ത് അവരിൽ തെറ്റുകൾക്കണ്ടതാം, അദ്ദേഹം ഇത് ചെയ്യു, ഇത് ശരിയല്ല, അത് ശരിയല്ല, അദ്ദേഹം ഒരു വംശീയ വാദിയായിരുന്നു എന്ന് പറത്തു ഇന്ന് അവരുടെ തെറ്റുതിരുത്താം. ഇതെല്ലാം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ യുള്ള ആളുകൾക്ക് പ്രസക്തമാണ്.

6000 വർഷം മുമ്പുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിലയിരുത്താനാകും? അദ്ദേഹം മനുഷ്യരാശിയെ ഒരു മുർത്തിയായി സേവിക്കുന്നു. താൻ ഹിന്ദുവാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പറത്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹ തെരു മതവിശ്വാസിയായി കാണുന്നു. സ്ഥിരത, സന്തുലിതാവസ്ഥ, സമാധാനം, നീതി എന്നിവയുടെ പ്രതീകമായി അദ്ദേഹം ഇള സംസ്കാരത്തെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നു. എവിടെ പോയാലും ജനങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ നീതി നൽകാമെന്ന് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും നോക്കി. താൻ ഒരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് നീതി നൽകുന്നതിൽ, തനിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും പ്രയാസങ്ങളുടെയും അങ്ങേയറ്റത്തെ തലങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സ്വയം കടന്നുപോയി. ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള മനുഷ്യൻ. ഹിന്ദുകളും മുസ്ലീങ്ങളും ഓർക്കേണ്ട ഒരുക്കാരും എന്നാണെന്നുവെച്ചാൽ താൻ ഹിന്ദുവാണെന്ന് രാമൻ ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഇള രാജുത്തെ ഒരു ബിംബം ആണ്. ഇള ലോകത്ത് മഹത്തായ നാഗരികത കെട്ടിപ്പുടുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ശരിയായ ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാവരും അത്തരമൊരു ബിംബത്തിലേക്ക് നോക്കണം. 6000 വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഇള നാഗരികത കെട്ടിപ്പുടുക്കാൻ പല തരത്തിൽ രാമന്റെ കാലം ഒരു ആധാരബിന്ദുവായി മാറി. അതുകൊണ്ടാണ് സ്വാതന്ത്ര്യ സമര കാലത്ത് പോലും മഹാത്മാഗാന്ധി രാമരാജ്യത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്, എറ്റവും മികച്ച ഭരണം

നിർപ്പഹണവും തികച്ചും നീതിയുക്തവുമായ രാഷ്ട്രം എന്നാൽ 'രാമരാജ്യം' എന്നാണ്. ഗുരുജി ഉപസംഹരിച്ചു പറഞ്ഞു: "ഇന്നും രാമരാജ്യം എന്ന പറയുമ്പോൾ നമ്മൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വളരെ ഉത്തമവും നീതിയുക്തവുമായ രാഷ്ട്രമാണ്, ചുംബപരമോ സേപച്ചാധിപത്യമോ ആയ രാഷ്ട്രമല്ല. അതാണ് നമ്മൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് നിർമ്മിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, അതിന് നമുക്ക് രാമനെ വേണം".

ശ്രീരാമ ജന്മഭൂമി തീർത്ഥക്ഷത്ര ട്രസ്റ്റിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ രാമന്റെ ജനസ്ഥലമായ അയോധ്യയിൽ ഇപ്പോൾ പുതിയ ക്ഷത്രം പണിയുകയാണ്. ക്ഷത്രം 2024 -ൽ പൂർത്തിയാക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അതുവഴി ശ്രീരാമൻ നമുക്കും വരും തലമുറകൾക്കും പ്രചോദനമായിക്കൊണ്ടയിരിക്കും. ശുഭാഷിവിശ്വാസത്തോടെ, ബാബർ പഴിഅവശേഷിക്കുന്ന പെട്ടുകത്തെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും യുവാക്കളുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും ഇല്ലാതാക്കാനും ഇത് സഹായിക്കും.

രാമജന്മഭൂമി ക്ഷത്രം

(ശ്രീരാമ നവമി - 2023 മാർച്ച് 30)

ശ്രീരാമന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ രാമജന്മഭൂമി "അയോധ്യ" എന്ന പുരാതന നഗരത്തിൽ സരയും നദിയുടെ തീരത്താണ്. ഇന്നത്തെ അയോധ്യ ഉത്തർപ്പറേശ്വരത്തെ സംസ്ഥാനത്താണ്.

1528-29 കാലഘട്ടത്തിൽ ആക്കമണക്കാരിയായ മുഗൾ ചക്രവർത്തി ബാബർ ശ്രീരാമക്ഷത്രം തകർത്ത് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു മുസ്ലീംപള്ളി നിർമ്മിച്ചു, പിന്നീട് അത് ബാബറി മസ്ജിദ് എന്നറിയപ്പെട്ടു.

1853-ൽ, നിർമ്മോഹി അഖ്യാടയിൽ പെട്ട ഒരു കൂട്ടം സായുധ ഹിന്ദു സന്ധാസിമാർ ബാബറി മസ്ജിദ് സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്തുകയും കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, സിവിൽ ഭരണകൂടം ഇടപെട്ടു, 1855-ൽ, മസ്ജിദ് പരിസരം രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചു: ഒന്ന് ഹിന്ദുക്കൾക്കും മറ്റാന്ന് മുസ്ലീങ്ങൾക്കും. 1883-ൽ ഹിന്ദുക്കൾ അവിടെ ഒരു ക്ഷത്രം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചു. ഇതിനുള്ള അനുമതി ഭരണകൂടം നിഷേധിച്ചതോടെ അവർ കോടതിയെ സമീപിച്ചു. വർഷങ്ങളായി കോടതികളിൽ പല ക്രസ്കളും ഒരു പരിഹാരമില്ലാതെ തുടർന്നു.

1949-ൽ ഭഗവാൻ രാമന്നറയും ദേവി സീതയുടെയുടെയും വിശ്വാസരേഖ അത്ഭുതകരമായി അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആയിരക്കണക്കിന് ഫോറുവ വിശ്വാസികൾ ഇവിടം സന്ദർശിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ സർക്കാർ മന്സ് ജിദ്ദ് പരിസരം ഒരു തർക്കപ്രേശമായി പ്രവൃംപിക്കുകയും ശ്രദ്ധകൾ പുട്ടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, ഈ സ്ഥലം ആരാധനാലയമാക്കി മാറ്റാൻ അനുമതി തെടി ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് ധാരാളം വ്യവഹാരങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു.

1980-കളിൽ വിശ്വഹിന്ദു പരിഷത്തും (വിഎച്ച്‌പി) മറ്റ് ഹിന്ദു ദേശീയ സംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും ഈ സ്ഥലത്ത് രാമജന്മഭൂമി മന്ദിരം നിർമ്മിക്കാനുള്ള പ്രചാരണം ആരംഭിച്ചു. 1986-ൽ ജില്ലാ കോടതി ഹിന്ദു ആരാധനകൾക്കായി ക്ഷേത്രം/മസ്റ്റിട്ട് തുറന്നു കൊടുത്തു. എന്നിരുന്നാലും, പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ മുൻ്നായാൽ, 1992 ഡിസംബർ 06 ന്, ബാബറി മന്സ് ജിദ്ദ് തകർക്കപ്പെട്ടു, അതിന്റെ ഫലമായി വർഗ്ഗീയ കലാപങ്ങളും ഉണ്ടായി. 2003-ൽ ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവേ ഓഫ് ഇന്ത്യ (എഎസ്‌എഎ) കോടതി ഉത്തരവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവിടെ വന്നും നടത്തി. മന്സ് ജിദ്ദിന് കീഴിൽ പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഉത്തരേന്ത്യൻ ശശ്ലിയിലുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രം ഉണ്ടായി എഎസ്‌എഎ റിപ്പോർട്ട് സുചിപ്പിച്ചു. മുസ്ലീം ശുപ്പുകളിൽ നിന്ന് ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും, അലഹബാദ് ഫോകോടതി, എഎസ്‌എഎയുടെ കണ്ണടത്തലുകൾ ശരിവച്ചു. മുൻകാല ഫടക ഒരു വലിയ ഹിന്ദു ക്ഷേത്രമായിരുന്നു എന്നതിന് എഎസ്‌എഎയുടെ വന്നങ്ങൾകോടതി തെളിവായി ഉപയോഗിച്ചു.

2009-ൽ, ഭാരതീയ ജനതാ പാർട്ടി (ബിജേപി) അതിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രകടന പത്രിക പുറത്തിരിക്കി, ആ സ്ഥലത്ത് ക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം ആവർത്തിച്ചു. 2010-ൽ അലഹബാദ് ഫോകോടതി തർക്കഭൂമിയുടെ 2.77 ഏക്കർ (1.12 ഹെക്ടർ) 3 ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചു: 1/3 രാമക്ഷേത്ര നിർമ്മാണത്തിനായി ഹിന്ദു മഹാസഭ പ്രതിനിധികരിക്കുന്ന രാം ലഘു അഭ്യർഥക്കിൽ ശിശുവായ രാമൻ, 1/3 മുസ്ലീം സുന്നിവവഹി ബോർഡിലേക്കും ബാക്കി 1/3 മറ്റാരു ഹിന്ദുമത വിഭാഗമായ നിർമ്മാഹി അഖാദയിലേക്കും പോകുന്നു. എന്നാൽ, തർക്കഭൂമി വിഭജിച്ചതിനെതിരെ ഈ മുന്ന് കക്ഷികളും സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. അതേ ജ്യൂമാരുള്ള സുപ്രീം കോടതി ബെഞ്ച് കേസുകൾ വിശദമായി കേൾക്കുകയും, 2019 നവംബർ 09 ന് രാമക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്കാൻ ഈ ഭൂമി പ്രത്യേകടണ്ണിന് കൈമാറാൻ ഉത്തരവിട്ടു കയ്യും ചെയ്തു. മന്സ് ജിദ്ദ് നിർമ്മിക്കാൻ സുന്നിവവഹി ബോർഡി മറ്റാരു ഭാഗത്ത് 5 ഏക്കർ സ്ഥലം നൽകാനും സർക്കാരിനോട് ഉത്തരവിട്ടു. 2020 ഫെബ്രുവരി 05-ന്, ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനായി "ശ്രീരാമ ജമഭൂമി തീർത്ഥക്ഷേത്ര" എന്നറയപ്പെട്ടുന്ന ടെസ്റ്റ് ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റ് രൂപീകരിച്ചു.

2020 ഓഗസ്റ്റ് 5-ന് പ്രധാനമന്ത്രി നരേന്ദ്ര മോദി അയ്യോധ്യയിലെ രാമക്ഷേത്രത്തിനായി ഭൂമി പുംജയും തറക്കല്ലിടലും നിർവ്വഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ 70 ശതമാനത്തിലധികം പുർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 2023 ഡിസംബരാണ് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നിർ-

മാസം പുർത്തിയാക്കാനുള്ള സമയപരിധി, 2024 ജനുവരിയിൽ കേഷ്ട്രം ഭക്തർക്കായി തുറന്നുകൊടുക്കും.

2024-ൽ (ജനുവരി 14) സുരൂൻ മകരാശിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ഭഗവാൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ രാമജന്മഭൂമി കേഷ്ട്ര ശ്രീകോവിലിൽ വിരാജിച്ചിരിക്കും.

കേഷ്ട്ര സമുച്ചയം: മുഴുവൻ രാമജന്മഭൂമി കേഷ്ട്ര സമുച്ചയവും ഏകദേശം 70 ഏക്കറിൽ, ഏത് സമയത്തും ഒരു ഭശലക്ഷ്യത്തോളം ഭക്തർക്ക് ആത്മിപ്യമരുളാൻ സൗകര്യമൊരുക്കുന്ന വിധത്തിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കും. ഏകദേശം 300-400 കോടി രൂപയാണ് കേഷ്ട്രത്തിന്റെ നിർമ്മാണചെലവ്. രാമജന്മഭൂമി സമുച്ചയത്തിന്റെ മുഴുവൻ നിർമ്മാണത്തിനും 1100 കോടി രൂപവേണം. സംഭാവനകൾ, ഏസ്റ്റിമേറ്റ് ചെയ്തിന്റെ അഞ്ചിരട്ടിയോളം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മിച്ച് വരുന്ന പണം അയോധ്യയുടെ വികസനത്തിന് ഉപയോഗിക്കും.

കേഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ: കേഷ്ട്രത്തിന് 360 അടി നീളവും 235 അടി വീതിയും 161 അടി ഉയരവുമുണ്ടാകും. ഉയരത്തിൽ, കേഷ്ട്രത്തിന് നഗരത്തിൽ നിലവിലുള്ള ഘടനയുടെ മുന്നിട്ടി ഉയരം ഉണ്ടാകും. കേഷ്ട്രത്തിന്റെ ശ്രീകോവിൽ അഞ്ചുഭൂജാകൃതിയിലും, ഘടനയുടെ ചുറ്റളവ് വ്യത്താകൃതിയിലുമായിരിക്കും. കേഷ്ട്രത്തിന് അഞ്ച് താഴികക്കുടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും, കുടാതെ, പുർണ്ണമായും രാജസ്ഥാനിൽ നിന്നുള്ള മണൽക്കല്ലുകൾ (sandstone) ഉപയോഗിച്ച്, ഇരുപോൾ ഇഷ്ടികയോ ഉപയോഗിക്കാതെയാണ്, സുപ്പർ സ്റ്റാറ്റുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. മുന്നിലവും ഇംഗ്ലീഷ് പതിക്കുന്നതു തന്നെ കേന്ദ്ര ഗർഭഗൃഹം - നിർമ്മിക്കുന്നു. ശ്രീകോവിൽ പോലെ ഗൃഹമണ്ഡപം പുർണ്ണമായും മുടിയിരിക്കും, എന്നാൽ കീർത്തന മണ്ഡപം, നൃത്യ മണ്ഡപം, രംഗ് മണ്ഡപം, രണ്ട് പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപങ്ങൾ എന്നിവ ഇരുവശത്തും തുറന്ന സ്ഥലങ്ങളായിരിക്കും.

വിഗ്രഹം: ശ്രീരാമന്റെ രണ്ട് വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഓൺ 1949-ൽ കണ്ണടത്തിയതും പതിറ്റാണ്ടുകളായി അവിടെ കുടാരത്തിൽ പൂജിച്ചിരുന്നതുമായ ധമാർത്ഥ വിഗ്രഹമായിരിക്കും. മരുബാന് ഒരു വലിയ പ്രതിമ ആയിരിക്കും, അത് വളരെ ദുരു നിന്ന് ദുശ്ശമാകും. നേപ്പാളിലെ സാലിഗ്രാമം അമവാ മുക്തിനാമിനോട് (മുക്തിയുടെ സ്ഥലം) അടുത്തുള്ള ഗണ്യകി നദിയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന രണ്ട് കുറുൻ പാറകളിൽ നിന്നുണ്ട് വിഗ്രഹങ്ങൾ കൊത്തിയെടുക്കുന്നത്. രാമകേഷ്ട്രത്തിനായി 21 ലക്ഷം രൂപ ചെലവിൽ 2100 കിലോഗ്രാം ഭാരവും, 6 അടി ഉയരവും, 5 അടി വീതിയുമുള്ള കുറുൻ കേഷ്ട്രമണിയും തയ്യാറായികഴിഞ്ഞു.

1000 വർഷത്തിലേറേക്കാലം നിലനിൽക്കുന്ന തന്നെ മഹത്തായ ഈ കേഷ്ട്രം നിർമ്മിക്കുന്നത്.

ജയ് ശ്രീ രാം!

ആഞ്ജനേയ പ്രദാവം

(2023 ഏപ്രിൽ 06-ന് ഹനുമാൻ ജയന്തി).

ശ്രീരാമനോടുള്ള ഭക്തിയുടെ പേരിലാണ് ആഞ്ജനേയൻ അമവാ ഹനുമാൻ അറിയപ്പെടുന്നത്. ആഗഹിക്കുന്നതെന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന വളരെ ശക്തനായ ദേവനാണ് ഹനുമാൻ. കാട്ടിൽ, ചെറുപ്പത്തിൽ, വാനരനായ ആഞ്ജനേയൻ മരങ്ങളിൽ നിന്ന് മരങ്ങളിലേക്ക് പാടുകയും ആനകളടക്കം മറ്റ് മൃഗങ്ങൾക്കും ശല്യവുമായിരുന്നു. ഈ അവിടെ ധ്യാനത്തി ലിരുന്ന ജഷികളെ അസ്പദമാക്കുകയും "ശക്തനേങ്കിലും ആരക്കിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുവരെതാങ്കൾ സ്വന്തം ശക്തികളെ മറക്കേടു" എന്ന ശപിക്കുകയും ചെയ്തു..

സുഗ്രീവൻ, ഒരു ലക്ഷ്യം വീതമുള്ള വാനരയോദ്യാക്കളുടെ നാല് സെസന്യങ്ങളെ സീതയെ അനേപാഷിച്ച് നാല് ദിക്കുകളിലേക്ക് അയച്ചു. ഹനുമാനും ജാംബവാനും ഉർജ്ജപ്പട അംഗദന്നർ (ബാലിയുടെ പുത്രൻ) നേതൃത്വത്തിലുള്ള സംഘം തെക്ക് ഭാഗത്തേക്ക് പോയി ടുവിൽ കടൽത്തീരത്തെത്തി. സീതാദേവിയെ കണ്ണം താനാകാത്തതിൽ ദുഃഖിയായ അവരെല്ലാം കാംഡമായ ശിക്ഷയെ ഭയന്ന് പരാജയ വാർത്തയുമായി സുഗ്രീവന്റെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങാൻ ആശഹിച്ചില്ല. ഉപവസിച്ച് കടൽത്തീരത്ത് മരിക്കുന്നതാണ് നില്ക്കുന്നത് അവർക്കരുതി. തൊട്ടടുത്തുള്ള ഒരു കുന്നിൽ മുകളിൽ, പക്ഷിരാജാവായ സന്ധാതി, രാവണന്റെ ആക്രമണത്തിൽ ചിറകുകൾ നഷ്ടപ്പടുകയും അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്തിനാൽ എറെ നാളായി പട്ടിണിയിലായിരുന്നു. സന്ധാതി വൃദ്ധനും ദുർബലനുമായിരുന്നു, എങ്കിലും വാനരമാരുടെ ഇള വിഷമാവസ്ഥ കണ്ണ സന്ധാതിക്ക്, രാവണന്റെ സീതയെ ലക്ഷ്യിക്കുന്നതുന്ന ഒരു സുചന നൽകാൻ കഴിത്തു. സന്ദോഷത്തോടെ വാനരമാർ അപ്രോശ കടൽ കടന്ന്, സീതയെ കണ്ണത്തി, അതിനുശേഷം മാത്രം സുഗ്രീവന്റെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർക്കടലിൽ വെള്ളത്തിന്റെ അടുത്തുവരെ പോയി കാരുങ്ഗൾ ചർച്ചചെയ്തു. "നമുക്ക് എങ്ങനെ കടൽ കടന്ന് 100 "ധ്യാജന" (34.3 കി.മീ) അകലെയുള്ള ലക്ഷ്യിൽ എത്തി സീതയെ കണ്ടു മടങ്ങാനാകും?" ആശക്കയും ഭയവും അവരെ കീഴടക്കി.

അംഗദൻ പറഞ്ഞു: "എതെ കറിനമായ ജോലി യാണെങ്കിലും, ഓരാൾ ഒരിക്കലും ദെഹരും നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. ദെഹരുമാണ് വിജയത്തിന്റെ താക്കോൽ. മനോദേഹരും നഷ്ടപ്പെടുക എന്നാൽ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുക എന്നതാണ്". എന്നിട്ട് തന്റെ അനുയായികളിൽ ഓരോരുത്ത രോടും തനിക്ക് ചാടാൻ കഴിയുന്ന പരമാവധി ദുരം കൃത്യമായി പറയാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഓരോരുത്തരായി ചാടാൻ കഴിയുന്ന ദുരം പറഞ്ഞു, പക്ഷേ ലക്ഷ്യിലേക്കുള്ള 100 യോജന ദുരം ചാടുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നില്ല. ഒടുവിൽ, ഇതെല്ലാം കേട്ട് ഓന്നും പറയാതെ മാറി ഇരിക്കുന്ന ഹനുമാനെ ഓന്നു നോക്കി വ്യഖ്യനായ ജാംബവവാൻ, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അവിടെ നിശ്ചയായി ഇരിക്കുന്ന വായുപുത്രനാണ് ഈ കർമ്മം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയും വൈദഗ്ധ്യവും കൊണ്ട് ഏറ്റവും അനുയോജ്യനെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു," ജാംബവവാൻ ഹനുമാനെ അടിസംഖ്യാധന ചെയ്യു: "അത്തജനാദേവിയിൽ നിന്നും വായുദേവന്റെ ചെതാപ്യത്തിൽ നിന്നും ജനിച്ച അം തേജസ്സിലും ബുദ്ധിയിലും ശക്തിയിലും അതുല്യനാണ്. ശ്രീരാമന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റാൻ തുടങ്ങെല്ല സഹായിക്കാൻ അങ്ങേക്കു മാത്രമേ കഴിയു. എല്ലാ ദേവമാരിൽ നിന്നും അനേകം വരദാനങ്ങളിലുടെ നേടിയ ശക്തിയാൽ കടൽ കടക്കുക എന്നത് ഗരുഡ തുല്യനായ അങ്ങേക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമല്ല."

ജാംബവവാൻ തന്റെ മനുപോയ ശക്തിയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് കേട്ട്, ഹനുമാന്റെ ആലസ്യം പോയി, ദെഹരും ഉണ്ടായു. പെട്ടന് ശരീരം വേലിയേറ്റത്തിൽ കടൽ പോലെ ത്രസിക്കാൻ തുടങ്ങി. വായുപുത്രന്റെ തേജസ്സും വലിപ്പവും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിരുന്നത് അംഗ ദനയും കുടരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി, സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഹനുമാൻ ഉടൻതന്നെ രാമന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റാൻ തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ചൂജാഷിച്ചു: "അങ്ങെയുടെ വാക്കുകൾ സത്യമാകട്ട. ആകാശത്തിലുടെ പറന്ന ചെന്ന് ലക്ഷ്യിൽ ഇറങ്ങി താൻ സീതാ മാതാവിനെ കാണും, മടങ്ങിവന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത തരും, എനിക്ക് അതിൽ ഒരും സംശയമില്ല."... അതെ, ഹനുമാൻ അത് തന്നെ ചെയ്യു.

ഇതാണ് "ആത്തജനേയ പ്രഭാവം". നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവുകൾ പുർണ്ണമായി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും നേടിയെടുക്കാനുള്ള സഹജമായ കഴിവ് നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഉണ്ട്. എങ്കിലും, നമ്മുടെ ശക്തികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന, ജാംബവാനെപ്പോലെ ഒരു വഴികാട്ടിയെയോ ഗുരുവിനെയോ കാണുന്നതു വരെ ഇത് നമ്മുടെ കഴിവിന് അപ്പുറമാണെന്ന് കരുതി നാം സ്വയം പിൻവാങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു പ്രാഹഷണൽ ജീവിതത്തിൽ മികച്ച വിജയവും സ്ഥാനങ്ങളും നേടാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കാൻ തക്ക അറിവും കാഴ്പ്പാടും ഉള്ള ഒരു ഉപദേശക്കു നിങ്ങൾ അനേപശിക്കണം. അനന്തമാണ് മനുഷ്യന്റെ കഴിവ്. അത് നാം തന്നെ സ്വയം കണ്ണടന്നേണ്ടതുണ്ട്, തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്.

ഗൗമാന ഹനുമാന ഇ ധ്യാനമന്ത്രത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക:

മനോജവं മാരുതതുല്യവേഗം
ജിതേന്ദ്രിയം ബുദ്ധിമതം വരിഷ്ഠം |
വാതാത്മജം വാനരധൂതമുഖം
ശ്രീരാമദൂതം ശരണം പ്രപദ്യേ |

മനോജവം മാരുതതുല്യവേഗം
ജിതേന്ദ്രിയം ബുദ്ധിമതാം വരിഷ്ഠം |
വാതാത്മജം വാനരധൂതമുഖം
ശ്രീരാമദൂതം ശരണം പ്രപദ്യേ |

അർത്ഥം:

(ഞാൻ ശ്രീഹനുമാന ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു)

- 1: ആരാണോ ചിന്തയെപ്പാലെയും കാറ്റി നെപ്പാലെയും വേഗതയുള്ളവനും
- 2: ആരാണോ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അധിപനും അപാര ബുദ്ധി, ഉയർന്ന ജനാനം എന്നിവയാൽ ആദരിക്കപ്പെടുന്നും
- 3: ആരാണോ കാറ്റിന്റെ പുത്രനും വാനരമാരിൽ പ്രധാനിയും ആയിരിക്കുന്നത് (അവതാര സമയത്ത് ശ്രീരാമനെ സേവിക്കുന്നതിനായി വാനര കുലത്തിൽ അവതാര മെടുത്ത ദേവമാരിലെരു ദേവൻ),
- 4: ശ്രീരാമന്റെ ആ ദുതനോട്, (അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചുകൊണ്ട്) ഞാൻ അഭ്യയം പ്രാപിക്കുന്നു.

ജയ് ബജിംഗ് ബലി... വജ്രതുല്യം കടിനവും ശക്തവുമായ ശരീരത്തോടുകൂടിയ ബലവാനായ ഹനുമാൻ ജയിക്കെട്ട!

ഹനുമാൻ മന്ത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം:

ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കണമെങ്കിൽ ശാരീരിക മായും മാനസികമായും ബുദ്ധികമായും സാമുഹികമായും ശക്തനായിരിക്കണം. ശ്രീഹനുമാൻ ഈ നാലിന്റെയും പ്രതീകമാണ്, അദ്ദേഹത്തെപ്പാലെ ആകാൻ, അഘോഷിക്കിൽ അനുഗ്രഹിച്ചുവരുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ശാരീരിക മായി ഹനുമാൻ ഏറ്റവും ശക്തനാണ്; പർവ്വത അഞ്ചു വഹിക്കാനും സമുദ്രങ്ങൾ താണ്ഡാനും ഭൂമിയിലെ ഏതൊരു വ്യക്തിയെയും തന്റെ വീര്യം കൊണ്ട് പരാജയപ്പെടുത്താനും കഴിയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം വജ്രം പോലെ കടിനമാണ്. ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഏത് ജോലിയും ചിന്തയുടെ വേഗത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയും, കുടാതെ ഉയർന്ന ബുദ്ധിശക്തിയും ഉണ്ട്. അവസാനമായി, നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തിലും വിട്ടുവൈഴ്യില്ലാത്ത അച്ഛടക്കം ഉണ്ടായിരിക്കണം, അത് പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിച്ചാൽ മാത്രമേ സാധ്യമാകും. ഒരു മണിക്കൂർ അധികം ഉറങ്ങാൻ പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അങ്ങിനെ നാം പ്രഭാത വ്യായാമം ഒഴിവാക്കുന്നു, ബുദ്ധോദയിൽ കാണുന്ന തെള്ളാം കഴിക്കാനും കുടിക്കാനും നാം പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അലസത കാരണം കാര്യങ്ങൾ നീട്ടിവെക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്... ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കണമെങ്കിൽ, ഹനുമാനെപ്പാലെ, ശാരീരികമായും മാനസികമായും ബുദ്ധികമായും ശക്തനും ഏല്ലാ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും മേൽ പുർണ്ണ നിയന്ത്രണവും ഉള്ളവനായിരിക്കണം.

ഭഗവത് ഗീത – രണ്ടാം അധ്യായം - സാംഖ്യാഗം

(ശ്ലോകം : (11-15)

ശ്ലോകം - 11

അശോച്യാനന്പശോചസ്തപം
പ്രജതാവാദാംശ്വ ഭാഷണേ
ഗതാസുനഗതാസുംശ്വ
നാനുശോചന്തി പണ്യിതാഃ

നീ ദുഃഖിക്കേണ്ടാത്തവരെകുറിച്ച് ദുഃഖിക്കുന്നു
അറിവുള്ളവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പറയുകയും
ചെയ്യുന്നു, അതാനീകൾ മരിച്ചവരെപറ്റിയും
മരിക്കാത്തവരെ പറ്റിയും ദുഃഖിക്കുന്നില്ല.

ശ്ലോകം - 12

ന തേപവാഹം ജാതു നാസം
ന തപം നേമേ ജനാധിപാഃ
ന ചെവ ന ഭവിഷ്യാമഃ
സർവ്വേ വയമതഃ പരം.

ഞാൻ ഓരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, നീയും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഈ രാജാക്കന്നർമാരും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇന്നീ മേലും നാം എല്ലാവരും
ഉണ്ടായിരിക്കില്ല എന്നതും ഇല്ലത്തെന്ന.

ശ്ലോകം - 13

ദേഹിനോസ്തിനിർ യമാ ദേഹോ
ക്രമാരം യഞ്ചനം ജരാ
തമാ ദേഹാന്തരപാസ്തി:
ധീരസ്ത ന മുഹൃത്തി.

ഈ ദേഹത്തിൽ ക്രമാരവും യഞ്ചനവും
പാർശ്വക്രമ്യും എപ്രകാരമോ അപ്രകാരം
തന്നെയാണ് അന്യ ദേഹത്തെ പ്രാപിക്കൽ
അതിൽ ധീരനായവൻ (അതാനി) മോഹത്തെ
പ്രാപിക്കുന്നില്ല.

ശ്ലോകം - 14

മാത്രാസ്തിർശാസ്ത്രു ക്രാന്തേയ!
ശ്രീതോജ്ജസ്സുവദുഃഖാഃ
ആഗമാപായിനോനിത്യാ-
സ്ഥാംസ്തിക്ഷസ്പഭാരത!

ഹോ കുന്തീപുത്രാ! ഇന്തിയവിഷയ ബന്ധങ്ങൾ
ആകട്ടു ശ്രീതോജ്ജ സുവദുഃഖങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കുന്നവയും വന്നും പോയുമിരിക്കുന്നവയും
അനീത്യങ്ങളുമാണ് അതുകൊണ്ട് അല്ലയോ
ഭാരത! അവയെ നീ സഹിക്കണം.

ശ്ലോകം - 15

യം ഹി ന വ്യമയനേത്യതേ
പുരുഷം പുരുഷർഷ്ണം!
സുവദുഃഖസമം ധീരം
സോ മൃതത്പായ കല്ലതേ.

പുരുഷശ്രേഷ്ഠാ ഇവ (വിഷയ ബന്ധങ്ങൾ)
സുവദ്യഃവഞ്ചളൈ ഒരുപോലെ കരുതുന്നവനായി
ധീരനായിരിക്കുന്ന യാതൊരു പുരുഷനെ
വ്യസനിച്ചിക്കുന്നില്ല അവൻ മോക്ഷത്തിന്
യോഗ്യനാകുന്നു.

സുഭാഷിതം - 39

സ്വസ്തിപ്രജാഭ്യഃ പരിപാലയന്താം
ന്യായേന മാർഗ്ഗം മഹിം മഹിശാഃ
ഗോബ്രാഹ്മണേഭ്യഃ ശുഭമസ്തു നിത്യം
ലോകാഃ സമസ്താഃ സുഖിനോ ഭവന്തുഃ ॥

സ്വപ്നിപ്രേജാഭ്യഃ പരിപാലയന്താം
ന്യായേന മാർഗ്ഗണ മഹിം മഹിശാഃ ॥
ഗോബ്രാഹ്മണേഭ്യഃ ശുഭമസ്തു നിത്യം
ലോകാഃ സമസ്താഃ സുഖിനോ ഭവന്തുഃ ॥

ഹിന്ദുധർമ്മം/ സനാതന ധർമ്മം ആശഹിക്കുന്നത് ലോക നന്ദയാണ്. ലോകത്തിലെ ഏല്ലാ ജനങ്ങളും ശക്തരും അതി ശക്തരുമായ നേതാക്കൾ മുഖേന ശരിയായ നീയമവും നീതിയും വഴി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പണ്ഡിതന്മാരും പശുകളും ഏന്നും സന്തോഷമായിരിക്കുന്നത്. ലോകത്തെ സകല ജീവജാലങ്ങളും സുവെമായിരിക്കുന്നത്!

ക്രിസ്തീ (വിജയനാന പരീക്ഷ) - 24

(കുറിപ്പ്: സനാതന ധർമ്മം സംബന്ധിച്ചും, കൂടുതലും അയ്യപ്പവാണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിഷയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ. ഉത്തരങ്ങൾ അയ്യപ്പവാണിയുടെ അടുത്ത ലക്കുത്തിൽ. ഏല്ലാവർക്കും പങ്കെടുക്കാം. ഉത്തരങ്ങൾ 20 ദിവസത്തിനകം "9447211722" എന്ന നമ്പറിലേക്കു വാങ്ങാപ്പ് അയക്കണം. ഏല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്ന വ്യക്തിയുടെ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത അയ്യപ്പവാണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്)

ചോദ്യങ്ങൾ:

1. ഹനുമാൻ സ്വന്തം ശക്തി മറന്നതെങ്ങനെ?
2. ചന്ദ്രശേവരൻ ഏന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭഗവാൻ?
3. കാർത്തികേയന്റെ വാഹനം?
4. ശകുന്തളയെ ശപിച്ചത് ആരാൻ്?
5. ശബരിമലയിലെ 'കാളകെട്ടി'യുടെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്?
6. ദ്രോഹിയുടെ കാളകെട്ടിയുടെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്?
7. ഷ്ണാഡി സംസ്കാരങ്ങൾ - 16 സംസ്കാരങ്ങൾ/ വൈദിക ആചാരങ്ങൾ എത്ര പുരാതന ശന്മത്തിലാണ് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്?
8. രാമജന്മഭൂമിയിൽ നിർമ്മാണത്തിലിരിക്കുന്ന രാമക്ഷേത്രത്തിന് വേണ്ടി ഭൂമിപുജ നടത്തിയത് ആരാൻ്?
9. ഇന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിൽ 1919 ഏപ്രിൽ 13 ന്റെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്?
10. ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിലെ കൊടിമരത്തിന്റെ

മുകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹം ആരുടെ?

ഉത്തരങ്ങൾ (കൗൺസിൽ 23)

1. പുണ്യ പദ്മ നദിയിലെ ത്രിവേണി സംഗമം, ശബ്ദരിലയിലേക്കുള്ള വഴിയിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്, അതിന്റെ വടക്ക് മണിമലയാറു മായും തെക്ക് അച്ചൻകോവിലാറുമായും സംഗമിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്.
2. കുരുക്കേഷ്ട്രയുദ്ധത്തിൽ അതിജീവിച്ച, ധൂതരാഷ്ട്രരൂപം (രു പരിചാരികയിൽ ജനിച്ച), ഏക പുത്രനായിരുന്നു യുധുസു. യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അദ്ദേഹം പാണ്യവ പക്ഷത്തേക്ക് മാറിയിരുന്നു.
3. തക്ഷകൻ എന സർപ്പ ദംശനത്താ ലാണ്‌പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിന്റെ മരണം സംഭവിച്ചത്. ഏഴ് ദിവസത്തിനകം തക്ഷകൻ കടിയേറ്റ് രാജാവ് മരിക്കുമെന്ന് ശമിക മുനിയുടെ പുത്രനായ ശ്രീ മഹർഷി പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിനെ ശപിച്ചിരുന്നു.
4. ശിവ-പാർപ്പതിമാരുടെ രാജകീയ വിവാഹസമയത്ത് ലോകം മുഴുവൻ ഹിമാലയത്തിൽ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ചരിത്രതുടങ്ങിയ ഭൂമിയിലെ ഭാരതത്തെ സന്തുലിതമാക്കാൻ തെക്കോട്ടയച്ചത് അഗസ്ത്യമുനിയാണ്.
5. സാക്ഷാൽ പരമശിവനെ പുജിക്കുന്നതാണ് മൃത്യുഞ്ജയ മന്ത്രം, ഔഗ്രേദത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു, ഇത് മഹർഷി വസിഷ്ഠനാണ് രചിച്ചത്.

മഹാമൃത്യുഞ്ജയ മന്ത്രം:

ഓം ത്ര്യംബകം യജാമഹൈ

സുഗന്ധിം പുഷ്ടി വർധനം/

ഉർവാരുക മിവ ബന്ധനാത്

മൃത്യോർമുക്ഷീയ മാമൃതാത് /

സാരം - ത്രിലോചനനായ ഭഗവാനെ തെങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നു. സുഗന്ധത്തെയും അഭിവൃദ്ധി ചെയ്യും വർഡിപ്പിക്കുന്ന അങ്ങ്, വെള്ളരിക്കയെ അതിന്റെ തണ്ടിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തുന്നതു പോലെ മരണത്തിൽ നിന്നു തെങ്ങഭേദ മോചിപ്പിച്ചാലും, പക്ഷേ അമരത്പത്തിൽനിന്നും.

6. ശക്രമാരെ പരാജയപ്പെടുത്തി ബിസി 57 തും സാമാട്ട് വിക്രമാദിത്യൻ വിക്രമ സംവത്സരം ആരംഭിച്ചു, നിലവിലെ വർഷം 2080 ആണ്.

7. കേരളത്തിലെ തിരുവനന്തപുരത്ത് വെങ്ങാനു രിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ശ്രീ ബാല ത്രിപുര ദേവിയുടെ 'പഞ്ചാംഗികാവ് ക്ഷത്രം' 'അക്ഷര ദേവത ക്ഷത്രം' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, 51 അക്ഷരദേവതകളുടെ പ്രതിഷ്യയും ആരാധനയും ഉള്ള ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ക്ഷത്രം.

8. 'പാലം കല്യാണസുന്ധരത്തിന്റെ' പാവപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കാനുള്ള അഭിനിവേശത്തിൽ ആവേശ ഭരിതനായി സുപ്പർ സ്റ്റാർ രജനികാന്ത് അദ്ദേഹത്തെ ദത്ത് പിതാവായി സ്വീകരിച്ചു. സാമുഹിക രംഗങ്ങളിലെ മികച്ച പ്രവർത്തനത്തിന് 2023 തും അദ്ദേഹത്തിന് പത്മശ്രീനൽകിയും ആരാധനയും.

9. ശിശുവായ കൃഷ്ണനെ കൊല്ലാൻ ശമിച്ച പുതന മുൻ ജമത്തിൽ രതനമാലയായിരുന്നു. മഹാബലി രാജാവിന്റെ മകളായിരുന്നു രതനമാല. വാമന നെ കണ്ണപ്പോൾ അവർക്ക് മാതൃവാസല്യം ഉണ്ടായി.

10. കടുത്തസ്പാമിയും കറുപ്പസ്പാമിയും ശബ്ദരില ക്ഷത്രത്തിലെ രണ്ട് ഭാരപാലകന്മാരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, പതിനെട്ടാംപടിയുടെ താഴെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാർത്തകൾ

*ഈന്, 2023 ഫെബ്രുവരി 05, പങ്കുനി ഉത്രം - സ്പാമി അയ്യപ്പൻറെ ഭിവുമായ ജനനക്ഷത്രത്തിന്റെ ശുദ്ധിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ശബ്ദരിലലയിൽ ഉത്സവ സമാപനം, ആറാട്ട്. SASS ന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള അയ്യപ്പഭക്തർ സ്വന്തം വീടുകളിലും സമീപ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ദീപാരാധന, ഭേദം, നീരാജനം തുടങ്ങിയവയോടെ ഉത്രം പുജ നടത്തുന്നു.

*SASS-ന്റെ 'നാഷണൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി' യോഗം ഫെബ്രുവരി 8, 9 തീയതികളിൽ കർണ്ണാവതിയിൽ (അഹമ്മദാബാദ്, ഗുജറാത്ത്) വെച്ച് നടക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്തി ന്റെ ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആദ്ദോഷത്തോടെ ടനുബന്ധിച്ചുള്ള പൊതുസമേളനം ഫെബ്രുവരി 09 - ന് വൈകീട് 6.00 മണി മുതൽ.

*ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആദ്ദോഷത്തോടെ ടനുബന്ധിച്ചുള്ള രമയാത്രകൾ ഉത്തര ദക്ഷിണ തമിഴ്നാടുകളിൽ തുടരുന്നു.

* മുംബൈ മാട്ടുംഗ ജില്ലാ ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആദ്ദോഷങ്ങൾ മാർച്ച് 26നു 'മാട്ടുംഗ മെസുരേ ഹാളിൽ' വെച്ച് നടന്നു. SASS നാഷണൽ ട്രഷറർ ശ്രീ പ്രകാശ് പെയ്യും കൊക്കൻ സംസ്ഥാന ഭാരവാഹി കളും പങ്കെടുത്തു.

* ശ്രീലങ്ക, കൊളംബോയിൽ "അവില ശ്രീലങ്ക ശബ്ദരിലല ഗുരുസ്വാമി ഓർട്ടിയം" എന്ന സംഘടനയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഫെബ്രുവരി 01-ന് നടന്നു. ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആദ്ദോഷത്തിൽ S A S S ന്റെ മുതിർന്ന കാര്യകർത്താവും ട്രസ്റ്റിയു മായ ശ്രീ ഒരേരെശക്ര പങ്കെടുത്തു.

ശബ്ദരിലല ക്ഷേത്രം തുറക്കുന്ന / അടയ്ക്കുന്ന തീയതികൾ.

അടുത്ത 27 ദിവസങ്ങളിൽ.

ഈ പങ്കുനി ഉത്രം, ആറാട്ട്, ഉത്സവം സമാപനം - മാർച്ച് 26 മുതൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രം ഈന് രാത്രി 10.00 മണിക്ക് അടയ്ക്കുന്നു.

പിന്നീട് തുറക്കുന്നത്: ഫെബ്രുവരി 11-ന് വൈകീട് 5 മണിക്ക്
- മേടമാസ പുജയ്ക്ക്. വിശ്വ ഉത്സവം 15ന്.
അടയ്ക്കുന്നത്: 19-ന് രാത്രി 10 മണിക്ക്.

ശ്രദ്ധാഞ്ജലി

റിട്ട്. ജി.എസ്.വൈ.ടി.വൈ.വൈ.കുഞ്ജൻ ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആദ്ദോഷങ്ങളുടെ കേരള സംസ്ഥാന സമിതി അധ്യക്ഷനും ദേശീയ സമിതി ഉപാധ്യക്ഷനുമായ റിട്ട്. ജി.എസ്.വൈ.ടി.വൈ.വൈ.കുഞ്ജൻ, 63 വയസ്സ്, 2023 ഫെബ്രുവരി 3 ന് കൊച്ചിയിൽ വച്ച് അന്തരിച്ചു. പ്രശസ്ന അഭിഭാഷകനും ജനപ്രിയ നൃാധാരിപന്നും, ഒരു തീവ്ര അയ്യപ്പഭക്തനുമായ അദ്ദേഹം ശബ്ദരിലല വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി ധർമ്മ സംരക്ഷണ ത്തിനായി കടുത്ത നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. പരേതന്റെ ആത്മാ വിന് മോക്ഷം ലഭിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ശബ്ദരിലല അയ്യപ്പസേവാസമാജം ശ്രദ്ധാഞ്ജലി അർപ്പിക്കുന്നു.

*നിഷ്ഠയക്കുറിപ്പ്: ഈതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു, അതിന്റെ രചയിതാക്കൾക്കല്ലാതെ, ശബ്ദരിലല അയ്യപ്പ സേവാ സമാജത്തിനോ അംഗങ്ങൾക്കോ ധാതോരു സാഖ്യതയുമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

*ശബ്ദരിലല അയ്യപ്പ സേവാ സമാജത്തിനു വേണ്ടി, അയ്യപ്പവിഹാർ, ശിവ ടെമ്പിൾ റോഡ്, വിഞ്ഞുർ, തൃശ്ശൂർ, കേരളം - 680010, നിന്ന് നാഷണൽ അധ്യിക്കുന്നു. ശ്രീ.പി.ഷമുഖാനന്ദൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.